

231
పు 22

పౌలస్త్య హృదయము

Given

by

Y. Satyanarayana.

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయం

తెలంగాణం. (కృష్ణా జిల్లా.)

శ్రీ సింగళి లక్ష్మీకాంతము,

కాటూరి వేంకటేశ్వరరావు

I

TPLA126 B 104

శశికళాకిరణమాల తొలిప్రచురణము

మ చి లీ స ట్ట ణ ము

ప్రథమముద్రణము 1000

జనవరి 1944

సర్వస్వామ్యములు

గ్రంథకర్తలవి

బె ర

హ హ ర

[శ్రీరాముడు లంకపై నెత్తివచ్చుట చూచి సముద్రుడు
రావణునితోఁ జెప్పబోగా రావణుడనిన మాటలు.]

1

నురుగుల్ గ్రక్కుచు నూర్పుసందడులు మి

న్నుల్ముట్ట నొక్కుమ్మడిన్

బరుగుల్ ద్రొక్కుచు శీర్ణ కేశముల ను

ద్యాహుండవై వచ్చు త

త్తటమున్ గాంచిన నుత్తలంపడెడిఁ జి

త్తం ; బీ భయోద్వేగ మె

వ్వరిచే నీ కొనఁగూడె నర్థవపతీ !

వాక్రచ్చవయ్యా ! వెసన్.

భ్రుకుటిమాత్రముచే మూడు భువనములకు
 విలయము ఘటించు జగదేకవీరుల మఱు !
 నీకు మద్బాహువింశతి, నాకు నీదు
 వీచికాకోటి యఱు కోట ! వెఱు పిఁకేల ?

నాకు నీకు భయం బఱున్ననుడి యె
 న్నండైన విన్నామ ? నేఁ
 డీ కంపమ్మునకుఁ గతమ్ము కనరా
 దే ! సుంతయుఁ ; భాస్కరుం
 డేకాకారత వెల్గు, వాయువును ము
 న్నే ట్టట్టులే వీచు, లే
 దే కల్పాంతపయోదగర్జ, కనరా
 దే తారకల్ రాలుటల్.

చంద్రహాసము నా చేయి జాటలేదు
 ఔర్వశిఖయు నీ జతరమం దాటలేదు
 సజ్యకార్ముకుడై రామచంద్రమూర్తి
 శింజినీటాంకృతియు నింత సేయలేదు.

ఎట్లు ! చెప్పవు ? రాఘవుడే !! - మతల !
 విడువు కంపము, త్రోవ రా విడువు మతని
 కనుజసామిత్రితో, సూర్యతనయుతోడ,
 హనుమతో, దరుచరవరూఢినులతోడ.

ఎన్నాళ్లకు ! ఎన్నాళ్లకు !
 కన్నులు వింశతియు నాకుఁ గల్గినఫల మా
 సన్నమయి వచ్చె ! భుజగ
 త్వోన్నతి చరితార్థ మగు ముహూర్తము వచ్చె.

నాటికి నేడా ? తలపున
 నాటెను సామికి వికుంఠనగరోదితమా
 మాటలు; దీర్ఘ విలంబము
 వాటించి విభుండు నన్ను వంచించెగదే !

పాతాలాధిపుతోఁకఁ దొక్కితి, శచీ
 ప్రాణేశుకై శ్యమ్ము డా
 చేతం బట్టితి, వెండికొండ శివుతో
 శీతాచలేంద్రదాత్మజో
 పేతం బల్లలనాడఁజేసితిగదా !

యీ విశ్వవిఘ్నోభ మే
 లా తప్పింపఁడు సామి నన్నెఱిగి ? మే
 లా నన్ను వంచించుటల్.

“ శివకోదండముఁ ద్రుంచె, సీత వరియిం
 చెన్ రాముఁ ” డన్నపై మా
 ధవుకార్యం బనుకొంటి, భార్గవభుజా
 దర్పాపహరక్రియా
 శ్రవణంబున్ సరిదాకఁగా, దివము
 వర్షంబైన యుత్కంఠచే
 నవివేకమ్మునఁ గన్నుగాన కటు దో
 హరంభమున్ జేసితిన్.

“ దేవి ! జానకీ ! యెచటనే దేవి ! ” యనుచు
 దండకాటవి నెల్లెత్తి తరుల గిరుల
 నెమకి, మృగముల ఖగముల నిలిపి యడిగి,
 యుటక వాపోయెనట ! నన్ను మఱచి విభుఁడు.

తమ్ముఁగుట్టమూపునఁ గేలుఁదమ్మి మోపి
ఉబుకువక్షమ్ము బొప్పమ్ము లొలుకుకనులు
నగుచు నా తండ్రి యార్తిమై నడలు నాఁటి
జాలిచూపు నా మోమున వేలు నేడు.

పుడమికానుపు నే నట్లు పుడికి తెచ్చు
టలు జటాయువుచే విని, విలులితాశు
కలుషితకపోలములఁ గెంపుదొలుకఁ గ్రోధ
ముద్రితాననుఁడై రామభద్రమూర్తి
'రావణా!' యని నన్ను, బేర్వాడి ప్రతిన
సలిపినపుడుగదా మనశ్శాంతి దొరకె.

పదుగురలోన నన్ గుఱుతు

పట్టునొ, తేదొ యటంచు సర్వభూ
విదితపరాక్రముండ నయి

వీటిడిసేతలు పెక్కు చేసితిన్
బదుగురు 'వీడు రక్కసు'డ

నన్ వెడనిందల కగ్గమైతి, దా
మదిమదినుండి నన్ మఱచె

మాధవుఁ డెంతటి క్రూరచిత్తుడో !

మునుల హింసించుటలు నాకు మనసా? సతులఁ
జెఱినిడుట కేను బశువునో? సెప్పు మీవె !

ఇటులు దాసు సృశంసుఁ జేయుటలుగూడఁ

బ్రభునకు వినోదమైనఁ గావచ్చు ; దాస

జనగవేషణాయాసము దనకుఁ గూర్చు

క్రూరకర్మముమాత్ర మే నేర నిజము.

ఇంతచేసినఁగాని నా కించు కంత
మంచి దక్కఁగనీఁడాయె మాధవుండు;
సాగరా! ఏమి వచ్చియుంతు? జానకమ్మ
తల్లినే హరియింపక తప్పదాయె.

స్వామిద్రోహముగూడ నేర్పె దుదకు
వైకుంఠుఁ డౌరార! తా
నేమో నా కిడు బాస లోఁ దలఁపఁడా
యె; గుడ్డిలోకమ్ము త
న్నే మెచ్చె; దొసఁగెల్లఁ జూల్పుదలల
నిల్పె, మహాంభోనిధి
స్వామీ! మర్త్యుల రాజనీతినిపుణ
త్వం బెల్ల విన్నావుగా.

శ్రీమద్భక్తచరిత్ర
(పాల్వ గ్రంథాలయం)
:: పుస్తకాలయం ::

ఉట్టిగట్టి యిచట నూరేగనుంటినా
యేమి? లోకభీతి యేల నాకు ?
దక్కనిమ్ము మంచితన మెల్ల విభునకే;
అతఁడు న న్నెఱుంగు టదియ చాలు.

ఎల్ల యెఱిఁగియుండి యేమి నెఱుంగని
యట్లు హరి చరించు నప్పుడపుడు;
ఎఱిఁగి యెఱుంగలేక యే నక్కటా! భూమి
పుత్రి నపహరించి మోసపోతి.

ఇంట నున్నయప్పు డీ మాయనటనముల్
లేవు కేశవునకుఁ; గేవలుఁ డయి
దర్శన మొసంగు తండి నే నెఱుంగనే !
మాయదారి యయ్యె మహికి డిగ్గి.

తనదరి కేను రాదగిన

దారుల నన్నిటి మూసియుంచినన్
 మనమున నోర్చి, నన్ దరియు
 మార్గము లన్నిటి విప్పియుంచి, రా
 వణభయదాంఘ్రిముద్ర కను
 పట్టని సూది మొనంత నేలయున్
 తనకు మిగుల్పనై తినిగ
 దా ! విభుఁ డేటికి జాగుచేసెనో ?

కలసకలాధ్వముల్ మదభి

గాములుగావు టటింగి భ్రాంతిమై
 నిలుచునో పాలువోవ కని
 నిక్కపుమార్గ మొకండఁ చేసితిన్;
 తొలఁగని రాచబాటగద
 తొయ్యలి నేఁ గొనిచన్నదారి, న
 న్నలమట బెట్టినన్ విమతు
 నా ? తన మాయలు చెల్లనిత్తునా ?

రావణుఁ డన్నఁ గాళ్ళఁబడు

రాయియు అప్పయుఁ గాదు, జాలిమైఁ
గావగ నాఁతి కోఁతియును

గాకియు గ్రద్దయుఁ గాదు, లోకవి
ద్రావణుఁ డుగ్రవీరచరిత

ప్రథితుం డతిమానియా దశ
గ్రీవుఁడు పోరిలోఁ బాడిచి

గెల్చును జచ్చునుగాక, వేడునే ?

చూడుము నెచ్చెలీ ! విభునిఁ

జూచితివేకద ! చెప్పు మెట్టు లు
న్నాడొ రఘూద్వహుండు, లల

నావిరహవ్యధఁ గ్రాగి చిక్కియ
న్నాడొ? దశాస్యకంఠదళ

నప్రవణాగ్రహవృత్తి వెల్లుచు
న్నాడొ? అధిజ్యధన్వుఁ డరు

ణద్యుతిరంజితనేత్రకోణుడై.

పదకొండు

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయం

వైదికాది. (క పాదా.)

వింటిని మారీచునిచే
 వింటిని శూర్పణఖచేత, వింటి హనుమచే
 వింటిని జనకాత్మజచే
 వింటిని రఘువీరు బాహువీర్యకథనముల్.

వసవల్పు చెక్కిళ్ళ వయసున లజ్జమై
 మునియాజ్ఞదాటకఁ దునుము సాగసు
 జనపాలు వేల్పు నీడున శైవచాపమ్ము
 విఠించిన శృంగారవీరమహిమ
 పసపుబట్టలనిగ్గుపస భార్గవకోధ
 సంధ్య మాయించిన శౌర్యసార
 మాలిఁ బాసిన క్రొత్తయలఁతమై వజ్రసా
 రుని వాలి నొకకోలఁ దునుము పటిమ
 వింటయేకాని—ఇన్నిటికంటె రాచ
 పట్టము దొరంగి నారలు గట్టి కాన
 మెట్టినట్టి వెక్కనమైన దిట్టతనము
 వింటి—సామి కే తగు ననుకొంటెకాని,—

శ్యామలకాంతిమోహనము,
 సౌమ్యగభీరము సుప్రసన్నతే
 భామృదుహాసభాసురము,
 గన్నులపండువునై న రాము నె
 మ్మామును మిమ్మువోలెఁ గన
 నోమనుగాదె; కఠోరవృత్తి నై
 సామిని మున్నె ఘోరరణ
 సత్రనిమంత్రితఁ జేసి యుంచుటన్.

వినుము, దశకంధరుని విశ్వవిజయకీర్తి
 దర్పణంబయి తళతళ త్తళ వెలుంగు
 చంద్రహాసమె శ్రీరామచంద్రునకును
 నాకు ఘటియించుత మిథోవలోకనమ్ము.

తోయధీ ! ధన్యుడవు నీవు, తొల్లి మత్స్య
 కమరరూపత నీదె నీ గర్భము హరి,
 నేడు వెండిఁ దరింపనున్నాడు నిన్ను,
 నెల్లి నినుఁ జేరి పవళించు నేమి యెఱుఁగ
 నట్టులు తరంగలాలితుం డగుచు శౌరి.

అగుదురు మిమ్ముబోంట్లు చరి
 తార్థులు, కాదనఁ గాని, మోముము
 ద్దుగొనిన తండ్రికంటె, దయ
 తోఁ జను గొల్పిన తల్లికంటె, మై
 సగమగు సీతకంటె, బరి
 చర్య లొనర్చిన తమ్ముకంటె నీ
 జగదభిఘాతి రక్కసుఁడె
 సామికి మిక్కిలిఁ గూర్చు నెచ్చెలీ!

తల్లి దండీ యాలు దమ్ముండు మొదలు మీ
 కెల్ల లంకె వైచే వల్లభుండు;
 వల్లభునకు నేనె వైచితిఁ బెనులంకె
 నొరు లెఱుంగ రిద్ది పరుఁడె యెఱుఁగు.

ప్రియదర్శనుఁడై శ్రితుల క
 భయముద్ర ధరించు సర్వభద్రుని భయపి
 స్మయకారి విలయసమయా
 ద్వయభావం బన్యదుర్లభము నేఁ గందున్.

ఎంచిచూడ జానకి హరియించు పెంత
 మంచిపని యయ్యె! స్వాత్మ కిమ్మాడ్కిఁ దొల్లి
 ఎవ్వ రవచార మొనరించి? రెవ్వరికిని
 దొరకని యగాధతలములు దొరకు నాకు.

పోరు తెలుంగఁడో, దనుజ

పుంగవులన్ మధుకైటభాదులన్

జేటి వధింపఁడో, కిటిన్య

సింహముఖాకృతులన్ ధరింపఁడో,

శారవ మిట్లానర్చె దశ

కంతున కీ పురుషోత్తమాకృతిన్;

శౌరి కపూర్వవిక్రమర

సమ్మునఁ బారణసేయఁగావలెన్.

వతిభిక్షున్ శచికిచ్చి, గుహ్యకపతిన్

బంధించి, కైలాసప

ర్వతమున్ బాఁతగలించి, కంఠదళనా

రంభమ్ముచే నీశుఁద

ర్పితుఁ గావించినయట్లుగాదు; మురవై

రిన్ శ్రీశు నాత్మేశు న

ర్పితుఁ గావించెడి మేటిపండు విదె వ

చ్చెన్ జంద్రహాసాసిరో!

స్వీకృతవీరవ్రతపరి
 పాకము, వైరానుబంధఫలసిద్ధి యిదే
 నైకరణవ్రణయిని! యెటు
 కాకుత్స్థున కాజభిక్ష కల్పించెదవో!

లేదు పతంగవాహనము,
 లేవు కరంబులఁ బొంచజన్యకా
 మోదకులున్, సుదర్శనము
 పూనఁడు, రావణు గెల్వవచ్చె చా
 మోదరుఁ డెంత నేరుపరి
 యో! పదిజంటలచేతులార! ఆ
 కైదువు లాజివేళ హరి
 కైకొనుమాడ్కిఁ బరాక్రమింపుఁడీ.

కైకొనుమాడ్కిఁ బరాక్రమింపుఁడీ
 (కైకొనుమాడ్కిఁ)

ఒంటివిలుకాడవై నన్ను నోర్చు తెగువ
 వలదురా! రాఘవా, రాఘవా! దశాస్యు
 నక్కటా! కూరవిక్రము, స్వాత్మహనన
 పాతకుని జేయకుముర! నీ పాదమాన!

చిరవిరహాగ్నిఁ గాఁగు నడ
 చిచ్చులగుండమువోలె బగ్గు బ
 గ్గు రనెడి చేతు లిర్వదిటఁ
 గూరిచిపట్టి, దశాస్యమండలిన్
 దరికొని రావణాగ్ని బహు
 ధా దహియింప, నవాంతమందు దా
 శరథియు పంక్తికంధరుడొ
 శాశ్వతభావము గాంచుఁగావుతన్.

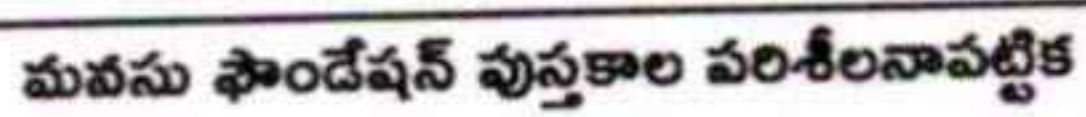
పొమ్ము నెచ్చెలి ! రామమూర్తికి నెదు రేగి
 పుట్టుముత్తియముల మ్రుగ్గు వెట్టి
 అత్యున్నతమ్మును నతిగభీరమైన
 గర్భవీచిమతల్లి గద్దె వెట్టి
 రమకంటఁ గొస్తుభరత్నమ్ముకంటె గా
 రామైన మణులు దర్శన మొసంగి
 లంకకుఁ బంపు, పౌలస్త్యుండు సిరికొల్వు
 చవికయా వక్షమ్ము చంద్రహాస

దారిత మొనర్చి, ఆ గంటుదారివెంట
 హృదయమున్ జొచ్చి, యేకాంత మిచ్చగించి
 స్వాగతముఁ బల్కునని విన్నపమ్ము సల్పు-
 మచటనే పునర్దర్శన మగుత మనకు.

శ్రీ వేదవేద గృహధారయమ్

పందొమ్మిదవది.

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA126B104
పుస్తకం పేరు	పౌలస్త్య హృదయము
తారీఖు	30/10/24
ముందు అట్ట	No
వెనుక అట్ట	No
మొత్తం పేజీలు	25
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
భాగ్ పేజీలు	IV
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	P. S. V. S. V.
పేజీలు విడదీసినది	P. S. V. S. V.
స్కాన్ చేసినది	H. K. N.
పరీక్ష చేసినది	THASIN
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	No
పరిస్థితి	Good